

Tout le texte avec le Yéhi Ratsone (la prière préliminaire)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שטזמין פרנסת לכל עמק בית ישראל
ופרנסת אנשי ביתך בכללם. בונחת ולא בצער בקבוד ולא בហזוי בהתר ולא
באסור כדי שפוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורה כמו שזנות לאבותינו מן בדבר
בארץ ציה וערבה:

Qu'il soit Ta volonté, Éternel notre Dieu et Dieu de nos pères, de pourvoir à la subsistance de tout Ton peuple, la maison d'Israël, ainsi qu'à ma subsistance et à celle des membres de ma maison. Dans la sérénité et non dans la souffrance, dans l'honneur et non dans l'humiliation, de manière permise et non interdite, afin que nous puissions Te servir et étudier Ta Torah, comme Tu as nourri nos pères de la manne dans le désert, en terre aride et désolée.

**ויאמר יהוה אל משה הבני מםיטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו
דבר ים ביזמו למן אנספו הילך בתורתך אם לא:**

L'Éternel dit à Moïse : Voici, Je vais faire pleuvoir pour vous du pain du ciel ; le peuple sortira et en ramassera chaque jour sa ration quotidienne, afin que Je l'éprouve et voie s'il marche selon Ma Torah ou non.

ויבא ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו ים ים:

Et le sixième jour, ils prépareront ce qu'ils auront apporté, et il y en aura le double de ce qu'ils ramassent chaque jour.

**ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם
מארץ מצרים:
ובקר ורואיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלותיכם על יהוה ונחנו מה כי
תלינו עליינו:**

Moïse et Aaron dirent à tous les enfants d'Israël : Ce soir, vous saurez que c'est l'Éternel qui vous a fait sortir du pays d'Egypte.

Et au matin, vous verrez la gloire de l'Éternel, lorsqu'il entendra vos plaintes contre l'Éternel ; car que sommes-nous pour que vous murmurez contre nous ?

**וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בַּתְّה יְהוָה לְכֶם בְּעֶרֶב בָּשָׂר לְאַכֵּל וְלַחַם בַּבְּקָר לְשַׁבָּע בְּשָׁמָע
יְהוָה אֶת תְּלִנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עַלְיוֹ וְנַחֲנוּ מָה לֹא עַלְנוּ תְּלִנְתִּיכֶם כִּי
עַל יְהוָה:**

Moïse dit : Lorsque l'Éternel vous donnera le soir de la viande à manger et le matin du pain à satiété, parce que l'Éternel a entendu vos plaintes que vous avez proférées contre Lui, que sommes-nous ? Ce n'est pas contre nous que vont vos plaintes, mais contre l'Éternel.

**וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אֹמֶר אֶל כָּל עַדְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרָבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע
אֶת תְּלִנְתִּיכֶם:
וַיֹּהַי כְּדָבָר אַהֲרֹן אֶל כָּל עַדְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּפְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהַנֵּה כְּבוֹד יְהוָה
נִרְאָה בְּעֵנָה:**

Moïse dit à Aaron : Dis à toute l'assemblée des enfants d'Israël : Approchez-vous devant l'Éternel, car Il a entendu vos plaintes. Et tandis qu'Aaron parlait à toute l'assemblée des enfants d'Israël, ils se tournèrent vers le désert, et voici que la gloire de l'Éternel apparut dans la nuée.

**וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאֹמֶר:
שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלִנְתִּיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דָבָר אֲלֵיכֶם לְאֹמֶר בֵּין הַעֲרָבִים תִּאְכְּלُ בָּשָׂר
וּבַבְּקָר תִּשְׁבַּעוּ לְחֵם וַיַּדְעָתֶם כִּי אַנְיִם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:**

L'Éternel parla à Moïse en disant :

J'ai entendu les plaintes des enfants d'Israël. Dis-leur : Entre les deux soirs, vous mangerez de la viande, et au matin vous serez rassasiés de pain, et vous saurez que Je suis l'Éternel votre Dieu.

**וַיֹּהַי בְּעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׁלֹּו וַתְּכֹס אֶת הַמִּחְנָה וּבַבְּקָר הִיְתָה שְׁכָבָת הַטְּלָסְבִּיב
לְמִחְנָה:
וּמַעַל שְׁכָבָת הַטְּלָסְבִּיב וְהַנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָק מְחֻסָּפָס דָק פְּקָפֵר עַל הָאָרֶץ:**

Le soir, les cailles montèrent et couvrirent le camp, et au matin il y eut une couche de rosée autour du camp.

Lorsque la couche de rosée se dissipa, voici qu'à la surface du désert apparaissait une substance fine, granuleuse, fine comme le givre sur la terre.

**וַיַּרְא אֶלְيָהוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֶחָיו מִן הַוְּא כִּי לֹא יְדַעַו מָה הַוְּא וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֱלֹהֵים הַוְּא בְּלֹחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם לְאַכְּלָה:**

זה הדבר אשר צוה יהוה לךטו ממנה איש לפִי אַכְלָו עֹמֶר לְגַלְגָּלָת מִסְפָּר נְפִשְׁתִּיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאַהֲלוֹ תִּקְחָה:

Les enfants d'Israël virent et se dirent l'un à l'autre : « Man hou », car ils ne savaient pas ce que c'était. Moïse leur dit : C'est le pain que l'Éternel vous a donné à manger. Voici ce que l'Éternel a ordonné : que chacun en recueille selon ce qu'il mange, un omer par personne, selon le nombre de vos âmes ; chacun en prendra pour ceux qui sont dans sa tente.

וַיַּעֲשׂוּ כָּנְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּלְקֹטוּ הַמְּרַבָּה וַיִּמְמֻעֵיטוּ:
וַיִּמְדֹז בְּעֹמֶר וְלֹא הִעֲדִיף הַמְּרַבָּה וַיִּמְמֻעֵיט לֹא הַחֲסִיר אִישׁ לְפִי אַכְלָו לְקֹטוֹ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיכֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמְּנוּ עַד בְּקָרָה:

Les enfants d'Israël firent ainsi : ils en ramassèrent, les uns beaucoup, les autres peu. Ils mesurèrent à l'omer : celui qui avait beaucoup n'eut pas de surplus, et celui qui avait peu ne manqua de rien ; chacun avait ramassé selon ce qu'il mangeait. Moïse leur dit : Que nul n'en laisse jusqu'au matin.

וְלֹא שָׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּוּתְרּוּ אֲנָשִׁים מִמְּנוּ עַד בְּקָרָה וַיָּרֶם תּוֹלְעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצַּף
עַלְהָם מֹשֶׁה:

Ils n'écoutèrent pas Moïse, et certains en laissèrent jusqu'au matin ; il s'y forma des vers et cela devint fétide, et Moïse s'irrita contre eux.

וַיָּלְקֹטוּ אֶתְכֶם בְּבָקָר בְּבָקָר אִישׁ כַּפֵּי אַכְלָו וּמְם הַשְּׁמַשׁ וּנְמָסָ:

Ils le ramassaient chaque matin, chacun selon ce qu'il mangeait ; lorsque le soleil chauffait, il fondait.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁשִׁי לְקֹטוֹ לְחַמְמָה שְׁנִי הָעֹמֶר לְאַחֲד וַיָּבֹאוּ כָל נְשִׁיאֵי הָעֵדָה
וַיָּגִידוּ לְמֹשֶׁה:

Le sixième jour, ils ramassèrent une double portion de pain, deux omers par personne ; tous les chefs de la communauté vinrent et l'annoncèrent à Moïse.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הִוא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבַת קְדֹשׁ לְיְהוָה מִתְרַא אֶת אֲשֶׁר
תָּאִפוּ אֲפּוּ וְאֶת אֲשֶׁר תְּבַשֵּׁלְוּ בְּשַׁלְוּ וְאֶת כָּל הַעֲדָף הַבִּיחָוָן לְכֶם לְמִשְׁמָרָת עַד
בְּקָרָה:

Il leur dit : C'est ce que l'Éternel a déclaré : demain est un repos solennel, un Chabbat consacré à l'Éternel. Faites cuire ce que vous devez cuire, faites bouillir ce que vous devez bouillir, et tout le surplus, mettez-le de côté pour être conservé jusqu'au matin.

וַיַּחֲזֹק אֹתוֹ עַד בְּקָר פָּאֵשׁ צֹהֶר מֹשֶׁה וְלֹא הָבָא יָשַׁר לְאַתָּה בָּזֶה :

Ils le laissèrent jusqu'au matin, comme Moïse l'avait ordonné, et il ne devint pas fétide et il n'y eut pas de vers.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְּהוּ הַיּוֹם כִּי שְׁבַת הַיּוֹם לְיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָא הָרָה בְּשָׁדָה :
שְׁשַׁת יָמִים תַּלְקֹטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יְהִי בָזֶה :

Moïse dit : Mangez-le aujourd'hui, car aujourd'hui est Chabbat pour l'Éternel ; aujourd'hui vous n'en trouverez pas dans les champs.

Pendant six jours vous le ramasserez, mais le septième jour est Chabbat : il n'y en aura pas.

וְהִי בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הַעַם לְלַקֵט וְלֹא מִצָּאוּ :

Le septième jour, certains du peuple sortirent pour en ramasser, mais ils n'en trouvèrent pas.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אֲנָה מְאַנְתֶּם לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִי וְתֹרְתִּי :
רָאוּ כִּי יְהוָה נִתְן לְכֶם הַשְׁבַת עַל כֵּן הוּא נִתְן לְכֶם בַיּוֹם הַשְׁשִׁי לִתְחִמֵּם יּוֹמִים :
שְׁבַבּוּ אִישׁ תְּחִטְפֵּיו אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמְקָמוֹ בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי :

L'Éternel dit à Moïse : Jusqu'à quand refuserez-vous de garder Mes commandements et Mes lois ? Voyez que l'Éternel vous a donné le Chabbat ; c'est pourquoi Il vous donne le sixième jour du pain pour deux jours. Que chacun reste à sa place ; que nul ne sorte de son endroit le septième jour.

וַיָּשַׁבְּתּוּ הַעַם בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי :

Et le peuple se reposa le septième jour.

וַיָּקָרְאָה בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהִוא קָזְרָעַ גָּד לְבָנָו וְתַעֲמֹד כַּפְרִיחַת בְּדָבָשׁ :

La maison d'Israël appela son nom « Manne » ; elle était comme une graine de coriandre, blanche, et son goût était comme une galette au miel.

**ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر ממנה למשמרת לדרכיכם
למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ
מצרים:**

Moïse dit : Voici ce que l'Éternel a ordonné : Qu'un omer plein en soit conservé pour vos générations, afin qu'ils voient le pain dont Je vous ai nourris dans le désert lorsque Je vous ai fait sortir du pays d'Égypte.

**ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אמת ותן שמה מלא העمر מן ובנה אתו
לפני יהוה למשמרת לדרכיכם:
כאשר צוה יהוה אל משה יניבחו אהרן לפני העדות למשמרת:**

Moïse dit à Aaron : Prends une jarre et mets-y un omer plein de manne, et dépose-le devant l'Éternel en conservation pour vos générations.

Comme l'Éternel l'avait ordonné à Moïse, Aaron le déposa devant le Témoignage pour être conservé.

**ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל הארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה הארץ כנען:
ובעمر עשרית האיפה הוא:**

Les enfants d'Israël mangèrent la manne pendant quarante ans, jusqu'à leur arrivée dans un pays habité ; ils mangèrent la manne jusqu'à leur arrivée aux confins du pays de Canaan.

L'omer est le dixième de l'épha.